

3. Przy powrotnym przewozie opróżnionych wagonów prywatnych właścicieli z zagranicy na stację polską winien odbiorca okazać wtórnik pierwotnego listu przewozowego na wagon ładowny do stwierdzenia, że odległość kilometryczna próżnego i ładownego przebiegu tego samego wagonu po liniach kolei polskich pokrywa się. Wtórnik pierwotnego listu przewozowego powinien być na wymienionej stacji opatrzonej w odpowiednią adnotację.

W razie braku takiego dowodu, list przewozowy na nadeszły wagon próżny zatrzymuje się na stacji przeznaczenia aż do nadania tegoż wagonu w stanie ładownym do przewozu zwrotnego, a to celem stwierdzenia pokrycia obu przebiegów. List przewozowy oraz jego wtórnik powinny być przy nadaniu zwrotnym wagonu ładownego na stacji nadawczej opatrzone w odpowiednią adnotację.

4. Za przebiegi próżne, nie pokryte całkowicie przebiegami ładownymi na szlakach kolei polskich w wymienionym dwumiesięcznym terminie, przewoźne za nadwyżkę kilometrów przebiegu próżnego pobiera się od odbiorcy względnie od nadawcy wagonu na stacji polskiej.

Przewoźne oblicza się według stawek obowiązującej taryfy wewnętrznej dla taboru kolejowego na własnych kołach.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1922 r.

Minister Kolei Żelaznych:
Sikorski

Minister Skarbu:
Michalski

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. *Henryk Strasburger*

44.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 11 stycznia 1922 r.

o zmianach i uzupełnieniach Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, zarządza się co następuje:

§ 1. Do Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt z dn. 1 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 40, poz. 243) wraz z późniejszymi uzupełnieniami

i zmianami wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

I. W części II. „Postanowienia Taryfowe” (Dz. U. R. P. z 1920 r. № 40, poz. 243):

W punkcie 79 rozdziału XXIII podane w pozycji c) (Dz. U. R. P. z 1920 r. № 51, poz. 313; r. 1921 № 43 poz. 265 i № 85 poz. 624) opłaty: 400 i 24 mk. zmienia się odpowiednio na 1200 i 72 mk.

II. W części III. „Nomenklatura i klasyfikacja towarów” (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 78, poz. 536).

W gr. 41 „Materiały drzewne” uwaga a) otrzymuje brzmienie następujące:

„a) Za budulec nieobrobiony i obrobiony, przewożony dla celów odbudowy kraju za świadectwami organów Ministerstwa Robót Publicznych, za słupy telegraficzne i telefoniczne oraz za kostki brukowe, przewożone za świadectwami tegoż Ministerstwa Robót Publicznych lub Magistratów — przewoźne oblicza się przy przesyłkach całowagonowych według kl. V”.

W teście gr. 41 w uwadze b) dodaje się po słowach „do kopalń krajowych” zdanie: „lub do składów Biura sprzedaży drzewa kopalnianego (Beesdeka) przy st. Sosnowiec”.

W gr. 55 „Kamienie i minerały” pozycja „1) surowe—łupane, kruszone nieobrobione” w rubryce klasy wagonowej otrzymuje, dodatkowy odsyłacz k) oraz w rubryce „Uwagi” zamieszcza się uwagę następującą:

„k) Za kamienie surowe — łupane, kruszone, nieobrobione, przewożone za świadectwami organów Ministerstwa Robót Publicznych lub Magistratów do budowy dróg bitych lub brukowania, przewoźne przy przesyłkach całowagonowych oblicza się według klasy specjalnej ze zniżką 20%”.

W gr. 56 „Piasek, żwir, tłuczeń i t. d.” pozycja „Wszystkie przedmioty tej grupy” w rubryce klasy wagonowej otrzymuje odsyłacz n) oraz w rubryce „Uwagi” zamieszcza się uwagę następującą:

„n) Za piasek, żwir i tłuczeń (szaber), przewożone za świadectwami organów Ministerstwa Robót Publicznych lub Magistratów, do budowy dróg bitych lub brukowania, przewoźne oblicza się według klasy specjalnej ze zniżką 20%”.

W gr. 60 „Wyroby garncarskie, gliniane i t. d.” w pozycji „Cegły, dachówki, rury i dreny gliniane i piaskowe niepolewane” przy przewozie ich bez opakowania klasa V dla przesyłek całowagonowych zmienia się na klasę specjalną”.

III. W części VI. „Taryfy wyjątkowe”. (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 93, poz. 689).

W taryfie № 2 wykaz stacji pogranicznych uzupełnia się stacjami „Turmont”, „Landwarowo”, „Mezőlaborcz”, „Chojnice”, „Miasteczko” i „Goleiszów-Cieszyn”.

Tytuł schematu a) teście taryfy „Na przewóz benzyny i parafiny” uzupełnia się słowami „oraz gazoliny”.

W teście taryfy № 2 schemat b) na przewóz nafty oczyszczonej i olejów smarowych zmienia się w sposób następujący:

„Od 1 do 100 km.—po 25 mk. za każde 10 km. i 100 kg. co czyni za 100 km.—250 mk.

Od 101 do 300 km.—250 mk. + po 10 mk. za każde 10 km. i 100 kg. co czyni za 300 km.—450 mk.
Ponad 300 km. — po 15 mk. za każde 10 km. i 100 kg.

Oprócz tego pobiera się stałą opłatę stacyjną w wysokości 10 mk. za każde 100 kg.”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lutego 1922 r.

Minister Kolei Żelaznych:
Sikorski

Minister Skarbu:
Michalski

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. *Henryk Strasburger*

45.

Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej

z dnia 27 grudnia 1921 r.

w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1921 r. o podwyższeniu i sposobie pobierania podatku od zapalek na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

Na podstawie § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1921 r. o podwyższeniu i sposobie pobierania podatku od zapalek na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 100, poz. 719) zarządza się co następuje:

§ 1. Kasy skarbowe zaopatrują się w przepisane banderole pobierając je za zamówieniami w izbach skarbowych (Wydział Ogólny—Oddział Gospodarczy), które je znów zamawiają w głównym urzędzie kasowym Ministerstwa Skarbu w Warszawie.

Cena sprzedażna banderol wynosi według postanowienia Ministerstwa Skarbu łącznie z kosztami ich sporządzenia kwotę 2040 Mk. za 1000 sztuk, z czego przypada na podatek (akcyzę) 2000 Mk. a na zwrot kosztów sporządzenia 40 Mk.

§ 2. Wytwórcy i sprowadzający zapalki z zagranicy mają zaopatrywać się w potrzebne banderole w kasach skarbowych za pomocą zamówień według załączonego wzoru № 1 które mają przedłożyć kasie skarbowej w 2 egzemplarzach. Kasa skarbową stwierdza na 1 egzemplarzu wydanie zamówionych banderoli umieszczając na nim pozycję księgi rozchodu banderoli i wręcza go zamawiającemu, drugi zaś zatrzymuje u siebie jako załącznik księgi rozchodu banderoli (§ 178 Instr. dla kas skarbowych).

§ 3. Wytwórcy i sprowadzający zapalki z zagranicy mają na otrzymane w kasie skarbowej banderole prowadzić księgę przychodu i rozchodu według załączonego wzoru № 2, do której mają dołączać zwrócone im przez kasy skarbowe egzemplarze zamówień.

Księgi te należy prowadzić rocznie a następnie przez dalsze trzy lata przechowywać starannie i na żądanie urzędów skarbowych okazywać.

§ 4. Banderole mają być nalepione na tej stronie pudełka, z której je się otwiera tak, aby przy pierwszym otwarciu pudełka banderola musiała ulec rozdarciu.

§ 5. Pobieranie podatku od zapalek, sprowadzonych z zagranicy, odbywa się wedle następujących zasad:

1) Zapalki sprowadzane być mogą z zagranicy wyłącznie przez urzędy celne kolejowe; od zasady tej dozwolone są wyjątki co do zapalek, wiezionych przez podróżnych w ilościach wolnych od opłaty celnej.

2) Urzędy celne ograniczają się do pobierania wyłącznie należności celnych; dotyczy to także tych urzędów, które (w b. zaborze austriackim) pobierały dotychczas równocześnie z cłem także akcyzę.

3) Równocześnie z ocleniem zawiadamiają urzędy celne o wysłaniu władzę skarbową miejsca przeznaczenia zapalek, podając w zawiadomieniu: imię, nazwisko, miejsce zamieszkania oraz bliższy adres odbiorcy, a dalej numer wozu kolejowego oraz wagę, ilość skrzyń, ilość pojedynczych pudełek w skrzyni i ilość ogólną (tę ostatnią ilość cyfrowo i słownie), a wszystko to według deklaracji celnej wreszcie numer i datę tejże deklaracji (kwitu celnego).

Zawiadomienia te wysyłać należy w listach poleconych do właściwej władzy skarbowej II instancji.

4) Władza, która otrzymała od urzędu celnego rzezzone zawiadomienie, wydaje bezzwłocznie dalsze zarządzenia co do obanderolowania zapalek względnie, w wypadku zmiany miejsca przeznaczenia zapalek, skierowuje zawiadomienie do innej właściwej władzy (również w liście poleconym).

5) Odbiorca zapalek, otrzymawszy zawiadomienie kolejowe o nadejściu przesyłki, obowiązany jest donieść o tem najpóźniej do 24 godzin najbliższemu organowi kontroli skarbowej oraz wykupić w kasie skarbowej (urzędzie podatkowym) banderole w takiej ilości, jaką była ilość podanych do oclenia zapalek. Gdyby przesyłka nadeszła do miejsca przeznaczenia z ubytkiem zapalek, to w wypadku tym nie użyte do naklejenia na pudełkach banderole stają się własnością Skarbu Państwa i kontrola skarbową oddaje banderole te z powrotem do kasy ze stosownym pismem, a kasa zapisuje je w odnośnym rejestrze na przychód i wydaje na to potwierdzenie kontroli skarbowej. Potwierdzenie to dołącza kontrola skarbową do sprawozdania, jakie o dokonanych obanderolowaniu całej przesyłki przedłożone być ma władzy w punkcie 3 wymienionej.

§ 6. Zgłoszenie zapalek do dodatkowego opodatkowania ma nastąpić pisemnie w 2 egzemplarzach. Jeden egzemplarz zgłoszenia zatrzymuje urząd skarbowy u siebie a drugi zwraca zgłaszającemu potwierdzając na nim zgłoszenie. Na podstawie zgłoszenia sprawdzą organy skarbowe zapasy zapalek i wynik umieszczą na obu egzemplarzach zgłoszenia, poczem odeślą 1 egzemplarz zgłoszenia do kasy skarbowej. Z drugim egzemplarzem zgłoszenia ma się zgłaszający zwrócić do kasy skarbowej celem